

ΘΥΜΙΑΜΑ

«Θυμιάμά Σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς»

Ἑβδομαδιαῖο περιοδικό • Ἀριθμ. φύλ. 15

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερεμίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

ΟΛΙΓΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΙΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ

1. Στό σημερινό μου κήρυγμα, ἀδελφοί χριστιανοί, θά σᾶς μιλήσω γιά τό βάπτισμα. Τό βάπτισμα εἶναι τό πρῶτο καί τό κύριο μυστήριο, γιατί χωρίς αὐτό δέν εἴμαστε χριστιανοί. Ἡ πόρτα ἀπό τήν ὁποία περνᾶμε γιά νά μποῦμε στήν ἱερή Οἰκογένειά μας, πού λέγεται «Ἐκκλησία», εἶναι τό βάπτισμα. Ὁ βαπτισμένος εἶναι παιδί τοῦ Θεοῦ καί μόνο μέ τό βάπτισμα ἔχει τό δικαίωμα νά λέγει τόν Θεό «Πατέρα». Γι' αὐτό τό βάπτισμα τό λέγουμε «υἰοθεσία» μας μέ τόν Θεό.

2. Μιλώντας γιά τό βάπτισμα, θά ἤθελα νά σᾶς πῶ κατά πρῶτον γιά τόν νονό ἢ τήν νονά. Προσοχή στόν νονό πού διαλέγετε γιά τό παιδάκι σας, χριστιανοί μου, γιατί εἶναι πολύ ἱερή ἢ θέση του. Ἀκοῦστε: Πρῶτα οἱ χριστιανοί βαπτίζονταν σέ μεγάλη ἡλικία. Διδάσκονταν πρῶτα καί κατηχοῦνταν καί ἔπειτα βαπτίζονταν. Ἔτσι, οἱ βαπτισμένοι χριστιανοί παλαιά, γνώριζαν τήν πίστη τους, ἤξεραν νά τήν ὁμολογήσουν καί νά τήν υπερασπίσουν, γιατί τήν εἶχαν διδαχθεῖ πρῶτα. Ἡ Ἐκκλησία ὁμως ἔπειτα θέσπισε τόν νηπιοβαπτισμό, γιατί ἄν πέθαινε κανεῖς σέ νεαρή ἡλικία καί δέν εἶχε βαπτιστεῖ, δέν σωζόταν. Τό δύσκολο ὁμως εἶναι τώρα ὅτι τό βαπτισμένο παιδάκι μεγαλώνει, γίνεται ἄνδρας καί δέν γνωρίζει τήν πίστη του. Ἀλλά ἡ Ἐκκλησία ἔλαβε μέριμνα γι' αὐτό. Προτοῦ νά γίνει τό βάπτισμα τοῦ μικροῦ, ἕνας χριστιανός ἢ μία χριστιανή ἔπρεπε νά παρουσιαστεῖ στήν Ἐκκλησία καί νά υποσχεθεῖ ὅτι «ἀναδέχεται», ὅτι ἀναλαμβάνει δηλαδή τήν ὑποχρέωση, ὅταν θά μεγαλώσει τό παιδάκι πού θά βαπτιστεῖ, νά τοῦ διδάξει αὐτός ἢ αὐτή, ἢ νά φροντίσει νά τοῦ διδαχθοῦν τά βασικά μαθήματα γιά τήν πίστη, πού πρέπει πρῶτα νά μαθαίνει ὁ ἄνθρωπος καί ἔπειτα νά βαπτίζεται. Αὐτό τό πρόσωπο εἶναι ὁ νονός. Λέγεται καί «ἀνάδοχος» ἀπό τήν ὑποχρέωση πού «ἀναδέχεται», δηλαδή, ἀναλαμβάνει. Ἀπό αὐτό πού σᾶς λέγω, χριστιανοί μου, καταλαβαίνετε ὅτι ὁ νονός πρέπει νά εἶναι δασκαλεμένος στήν πίστη καί σωστός χριστιανός. Ἄνθρωποι λοιπόν πού δέν ἐκκλησιάζονται καί εἶναι ἀδιάφοροι ὡς πρός τήν πίστη μας, δέν πρέπει νά γίνονται νονοί καί νονές.

3. Τό πιό ἱερό σημεῖο στό βάπτισμα εἶναι ἀκριβῶς ἡ στιγμή πού βαπτίζεται τό παιδάκι. Τότε πού τό ὑψώνει ὁ ἱερεὺς καί τό βυθίζει στήν ἁγία Κολυμβήθρα τρεῖς φορές, λέγοντας τά ὀνόματα τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Πατρός, τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μέ τό βάπτισμα τυπώσαμε ἐπάνω μας τό πάθος καί τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Καί τό τριπλό, λοιπόν, βύθισμα τοῦ βαπτιζόμενου στήν Κολυμβήθρα καί ἡ ἀνάδυσή του ἀπ' αὐτήν ἐκφράζει τήν συμμετοχή του στήν ταφή καί τήν ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. —

Μετά τό βάπτισμα ὁ ἱερέας χρίει τό παιδάκι πού βαπτίστηκε στά κύρια σημεῖα τοῦ σώματος του (κεφάλι, στόμα, χέρια, πόδια, πλάτη). Αὐτό πάλι εἶναι μία ἄλλη πολύ σπουδαία πράξη, γιατί μέ αὐτήν ἔρχεται στόν βαπτισθέντα ἡ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶναι δέ τόσο σημαντική ἡ πράξη αὐτή, ὥστε πρῶτα αὐτή ἀποτελοῦσε ξέχωρο μυστήριο, τό μυστήριο τοῦ Χρίσματος. Μέ τό πρῶτο μυστήριο, τό βάπτισμα στήν ἅγια Κολυμβήθρα, σβήνονται τά ἁμαρτήματα τοῦ βαπτιζομένου· γιατί πρῶτα, εἴπαμε, βαπτίζονταν σέ μεγάλη ἡλικία καί ἐπομένως ὁ βαπτιζόμενος βαρυνόταν ἀπό ἁμαρτήματα. Ἀλλά καί τό μωρό παιδάκι πού βαπτίζεται τό βαρύνει καί αὐτό τό ἁμάρτημα τῶν πρωτοπλάστων, τό λεγόμενο προπατορικό ἁμάρτημα, πού κληρονομικά ἔρχεται σέ κάθε ἄνθρωπο πού γεννιέται στόν κόσμο. Ἀφοῦ ἀρρώστησε ἡ ρίζα (οἱ πρωτόπλαστοι), προσβλήθηκαν καί οἱ καρποί της (ὅλοι οἱ ἄνθρωποι). Ἀλλά μέ τό βάπτισμα καθαρίζεται ἡ ψυχή ἀπό τά ἁμαρτήματα καί στήν καθαρή αὐτή ψυχή ἔρχεται, μέ τό ἄλλο μυστήριο, τό Χρίσμα, τό Ἅγιο Πνεῦμα καί σκηνώνει σ' αὐτήν.

4. Μέ τό βάπτισμα, ἀγαπητοί μου, ξαναλέμε, γινόμαστε παιδιά τοῦ Θεοῦ. Δηλαδή, εἶναι μία γέννα τό βάπτισμα. Εἶναι μία δεύτερη γέννηση, μία «παλιγγενεσία». Μᾶς γέννησε ἡ μάνα μας γιά νά πεθάνουμε. Καί μᾶς πῆρε ἡ Μάνα Ἐκκλησία καί μᾶς ἔβαλε στήν δική της «κοιλιά», τήν ἅγια Κολυμβήθρα (σάν κοιλιά δέν μοιάζει ἡ Κολυμβήθρα;) γιά νά μήν πεθάνουμε! Αὐτά εἶναι τά πραγματικά μας γενέθλια. Καί αὐτά τά γενέθλια, τήν ἡμέρα, δηλαδή, πού βαπτιστήκαμε, πρέπει νά γιορτάζουμε σάν χριστιανοί, ἔχοντας βέβαια ἀνάμεσά μας καί τήν εἰκόνα τοῦ ἁγίου καί τῆς ἁγίας, πού πήραμε τό ὄνομά τους κατά τό βάπτισμα. Μέ τήν εὐκαιρία νά σᾶς πῶ ὅτι ὅλοι μας, ἀλλά τό παιδί ἰδιαίτερα, πρέπει νά βλέπει στό σπίτι του τήν εἰκόνα τοῦ ἁγίου πού φέρει τό ὄνομά του καί νά προσεύχεται σ' αὐτόν.

5. Πολλά λοιπόν χαρίσματα παίρνουμε ἀπό τόν Θεό μέ τό βάπτισμα, ἀγαπητοί μου χριστιανοί. Γινόμαστε παιδιά τοῦ Θεοῦ! Τί μεγαλύτερο ἀπό αὐτό; Ἀλλά τό βάπτισμα δημιουργεῖ καί σέ μᾶς τήν ὑποχρέωση νά ζοῦμε βίο καθαρό, σάν παιδιά τοῦ Θεοῦ πού γίναμε. Ἰδιαίτερα, μήν ξεχᾶμε τήν ἀλήθεια ὅτι στό βάπτισμα ἁγιάζεται καί τό σῶμα μας, μέ τήν τριπλῆ κατάδυσή του στήν ἅγια Κολυμβήθρα καί μέ τήν χρίση του ἔπειτα μέ τό ἅγιο Μύρο. Τά σώματά μας, ὡ χριστιανοί, ὡ νέοι καί νέες, τά σώματά μας εἶναι βαπτισμένα καί μυρωμένα. Δέν πρέπει νά τά μολύνουμε μέ τά σαρκικά ἁμαρτήματα. «Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ» (Α' Ἰωάν. 3,9). Ἀλλά καί γιά τά ἁμαρτήματα πού κάνουμε μετά τό βάπτισμα ἡ Ἐκκλησία ἔχει καί ἄλλο βάπτισμα, τό βάπτισμα μετανοίας, τήν ἱερή ἐξομολόγηση. Στό βάπτισμα αὐτό πλένονται καί σβήνονται ὅλα τά ἁμαρτήματα πού ἐξομολογεῖται μέ μετάνοια ὁ χριστιανός.

Μέ πολλές εὐχές,

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας

Γιά πνευματική ἐπικοινωνία μαζί σας στείλετε, ἂν θέλετε, μήνυμα στό τηλ. 6976013647 καί θά ἀπαντήσω.

Τό παρόν περιοδικόν ἐκδίδει τό Ἱερόν Προσκύνημα Ἁγ. Θεοδώρας Βάστας Μεγαλοπόλεως πρὸς πνευματικὴν ὠφέλειαν τῶν προσκυνητῶν της.